

באותו הנחש הקדמוני ונסתרים בכמה מעשים של העולם.

רבי יצחק ורבי יוסי היו הולכים מטבריא ללוד. אמר רבי יצחק, תמהני על אותו בלעם הרשע, שכל מעשי אותו הרשע היו מצד הטמאה, וכאן למדנו סוד אחר - שכל מיני נחשים של העולם, כלם קשורים ויוצאים מאותו הנחש הקדמוני, שהוא רוח טמאה מזהמת. ומשום כך כל הנפשים של העולם נקראים בשם הזה נחשים [ועקרים], וכלם יוצאים מן הצד הזה. ומי שנמשך לזה, הנה הוא נטמא.

ולא עוד, אלא שרוצה להטמא כדי למשך עליו אותו הצד של רוח טמאה. שהרי שנינו, כמו שמעורר האדם - כך גם מושך עליו מלמעלה. אם הוא מעורר בצד הקדושה - מושך עליו קדושה מלמעלה ומתקדש. ואם הוא מעורר בצד הטמאה - כך מושך עליו רוח הטמאה ונטמא. שהרי נאמר על מה ששנינו, בא אדם להטמא - מטמאים אותו.

משום כך אותו בלעם הרשע, כדי למשך עליו רוח טמאה מאותו הנחש העליון, היה נטמא בכל לילה עם אתונו, והיה עושה עמה מעשי אישות כדי להטמא ולמשך עליו רוח טמאה, ואז עשה כשפיו ומעשיו.

וראשית מעשיו היה נוטל נחש מאותם נחשים, וקושר אותו לפניו, וקורע את ראשו, ומוציא את לשונו, ונוטל עשבים ידועים ושורף הכל, ועושה ממנו קטרת אחת. אחר כך נוטל את ראש אותו הנחש וקורע אותו לארבעה צדדים, ועושה ממנו קטרת אחרת.

(א) וטמא טמא יקרא. וכלהו קטירין ביהויה חיויא קדמאה וסתירין בכמה עובדי עלמא. רבי יצחק ורבי יוסי הוו אזלי מטבריא ללוד. אמר רבי יצחק תוהנא על ההוא רשע דבלעם דכל עובדוי דההוא רשע הוו מסטרא דמסאבא. והכא אוליפנא רזא חדא, דכל זייני נחשיא דעלמא כלהון מתקטרין ונפקין מההוא נחש קדמוני דאיהו רוח מסאבא מזוהמא, ובגין כך פל חרשין דעלמא אקרון על שמא דא נחשים (ועקרים) וכלהו מהאי סטרא נפקי. ומאן דאתמשך ביהאי, הא אסתאב.

ולא עוד אלא דבעי לאסתאבא בגין לאמשכא עליה ההוא סטרא דרוח מסאבא. דהא תנינן כגוונא דאתער בר נש הכי נמי אמשיך עליה מלעילא, אי איהו אתער בסטרא דקדושה אמשיך עליה קדושה מלעילא ואתקדש. ואי איהו אתער בסטרא דמסאבא הכי אמשיך עליה רוח מסאבא ואסתאב. דהא אתמר על מה דתנינן אתי בר נש לאסתאבא מסאבין ליה.

בגין כך ההוא רשע דבלעם, בגין לאמשכא עליה רוח מסאבא מההוא נחש עלאה, הוה אסתאב בכל ליליא באתניה, והוה עביד עמה עובדי אישות בגין לאסתאבא ולאמשכא עליה רוח מסאבא, וכדין עביד חרשוי ועובדוי.

ושירותא דעובדוי הוי נטיל נחש מאינון חוין וקטיר ליה קמיה ובזע (ד) קכו (א"ע) רישיה ואפיק לישניה ונטיל עשבין ידיען ואוקיד פלא ועביד מניה קטרפתא חדא, לבתר נטיל רישא דההוא חוין ובזע ליה לארבע סטירין ועביד מניה קטרפתא אחרא.

וְעוֹשָׂה עֲגוּלָא אֶחָד, וְהִיא אוֹמֵר דְּבוּרִים וְעוֹשָׂה מַעֲשִׂים אֲחֵרִים, עַד שֶׁמֶשֶׁךְ עָלָיו רוּחוֹת טְמֵאוֹת וּמוֹדִיעוֹת לוֹ מַה שֶׁצָּרִיךְ, וְעוֹשָׂה בָהֶם מַעֲשִׂים כְּפִי מַה שֶׁהֵם יוֹדְעִים מִצַּד אוֹתוֹ הַנְּחֹשׁ שֶׁל הַרְקִיעַ. מִשֶּׁם נִמְשַׁךְ בְּמַעֲשָׂיו וּבְכַשְׁפָּיו, עַד שֶׁמֶשֶׁךְ עָלָיו רוּחַ מֵאוֹתוֹ הַנְּחֹשׁ הַקְדָּמוֹנִי.

וּמִכַּאֲן הָיָה יוֹדֵעַ יְדִיעוֹת וּכְשָׁפִים וּקְסָמִים. וּמִשּׁוֹם כִּךָ כְּתוּב, וְלֹא הֵלֵךְ כְּפַעַם כְּפַעַם לְקִרְאֵת נְחֹשִׁים. נְחֹשִׁים וְדָאִי. וְהַעֲקָר וְהַשְׂרֵשׁ בְּטַמְאָה הוּא כְּמוֹ שֶׁנִּתְבָּאָר, וְאַחַר כִּךָ רֵאשִׁית הַכֹּל אֵינוֹ אֶלָּא בְּנְחֹשׁ.

אָמַר רַבִּי יוֹסִי, לְמָה כָּל מִינֵי כְשָׁפִים וּקְסָמִים לֹא נִמְצְאוּ אֶלָּא בְּנְשִׁים? אָמַר לוֹ, כִּי לְמַדְנוּ, מִשְּׁבָא נְחֹשׁ עַל חוּהָ, הַטִּיל בָּהּ זֶה־הָמָא. הַטִּיל בָּהּ וְלֹא בְּכַעֲלָהּ. אָמַר, כִּי זֶה וְדָאִי! בָּא רַבִּי יוֹסִי וְנִשְׁקַל לְרַבִּי יִצְחָק. אָמַר, כְּמָה פְעָמִים שְׁאַלְתִּי עַל הַדְּבָר הַזֶּה וְלֹא זָכִיתִי בוֹ, אֶלָּא כַּעַתָּה.

אָמַר לוֹ, כָּל הַמַּעֲשִׂים הַלְלוּ וְכָל מַה שְׂיַדַע בְּלַעַם, מֵאִיזָה מְקוֹם לְמַד אוֹתָם? אָמַר לוֹ, מֵאֲבִיו. אֲבָל בְּאוֹתָם הִרְרִי קָדָם, שֶׁהִיא אֶרֶץ קָדָם, לְמַד כָּל הַכְּשָׁפִים וְכָל מִינֵי קְסָמִים, מִשּׁוֹם שֶׁבְּאוֹתָם הִהְרִים הֵם הַמְּלָאכִים עֲזָ"א וְעֲזָ"ל שֶׁהִפִּיל אוֹתָם הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מִן הַשָּׁמַיִם, וְהֵם קְשׁוּרִים בְּשִׁלְשָׁלוֹת שֶׁל בְּרוּל, וּמוֹדִיעִים כְּשָׁפִים לְבָנֵי אָדָם. וּמִשֶּׁם הִנֵּה יוֹדֵעַ בְּלַעַם, כְּמוֹ שֶׁנִּתְבָּאָר מִן אֲרָם יִנְחֲנִי בְּלֶק מְלֶךְ מוֹאָב מִהַרְרֵי קָדָם.

אָמַר לוֹ, וְהָרִי כְּתוּב וְלֹא הֵלֵךְ כְּפַעַם כְּפַעַם לְקִרְאֵת נְחֹשִׁים וַיִּשֶׁת אֶל הַמְּדַבֵּר פָּנָיו. אָמַר לוֹ, הַצַּד הַתַּחְתּוֹן שֶׁבָּא מִרוּחַ הַטַּמְאָה שֶׁלְמַעְלָה הִיא רוּחַ

וְעֵבִיד עֲגוּלָא חַד, וְהָיָה אָמַר מְלִין וְעֵבִיד עוֹבְדִין אֲחֵרִין, עַד דְּאִמְשִׁיךְ עָלֶיהָ רוּחִין מְסֻאָבִין, וְאוֹדִיעִין לִיהָ מַה דְּאִצְטְרִיךְ, וְעֵבִיד בְּהוּ עוֹבְדוֹי כְּפּוּם מַה דְּאִינוּן יוֹדְעֵי מְסֻטְרָא דְּהַהוּא חוּיָא דְּרַקִּיעָא. מִתַּמָּן אֲתַמְשִׁךְ בְּעוֹבְדוֹי וְחַרְשׁוֹי עַד דְּאִמְשִׁיךְ עָלֶיהָ רוּחַ מֵהַהוּא נְחֹשׁ קְדָמָא.

וּמִהֲבָא הָיָה יוֹדֵעַ וְחַרְשִׁין וּקוֹסְמִין. וּבְגִין כִּי כְּתוּב וְלֹא הֵלֵךְ כְּפַעַם כְּפַעַם לְקִרְאֵת נְחֹשִׁים, נְחֹשִׁים וְדָאִי, וְעֲקָרָא וְשִׂרְשָׁא בְּמְסֻאָבוֹתָא אִיהוּ כְּמָה דְּאִתְמַר, וּלְבַתֵּר שִׁירוֹתָא דְּכָלָא לָאו אִיהוּ אֶלָּא בְּנְחֹשׁ. אָמַר רַבִּי יוֹסִי אֲמַאי כָּל זַיִנֵי חַרְשִׁין וּקוֹסְמִין לֹא אֲשַׁתְּכַחוּ אֶלָּא בְּנְשִׁיאַ. אָמַר לִיהָ הֲכִי אוֹלִיפְנָא מִדְּאִתָּא נְחֹשׁ עַל חוּהָ הַטִּיל בָּהּ זֶה־הָמָא, בָּהּ אֲטִיל וְלֹא בְּכַעֲלָהּ. אָמַר הֲכִי הוּא וְדָאִי, אֲתָא רַבִּי יוֹסִי וְנִשְׁקִיָּה לְרַבִּי יִצְחָק, אָמַר כְּמָה זְמַנִּין שְׁאַלְיָנָא הָאִי מְלָה וְלֹא זָכִינוּא בָּהּ אֶלָּא הַשְּׁתָּא.

אָמַר לִיהָ כָּל הַנֵּי עוֹבְדִין וְכָל מַה דְּיַדַע בְּלַעַם מֵאֵן אֲתֵר אוֹלִיף לִיהָ. אָמַר לִיהָ מֵאֲבִיו. אֲבָל בְּאִינוּן הַרְרֵי קָדָם דְּאִיהוּ אֶרֶץ קָדָם אוֹלִיף כָּל חַרְשִׁין וְכָל זַיִנֵי קוֹסְמִין. בְּגִין דְּבְּאִינוּן טוּרֵי אִינוּן מְלָאכֵי עֲזָ"א וְעֲזָ"ל, דְּאִפִּיל לוֹן קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא מִן שְׁמַיָּא וְאִינוּן קְטִירִין בְּשִׁלְשָׁלָאִי דְּפְרִזְלָא וְאוֹדִיעִין חַרְשִׁין לְבָנֵי נְשָׂא, וּמִתַּמָּן הָיָה יוֹדֵעַ בְּלַעַם כְּמָה דְּאִתְמַר אָמַר מִן אֲרָם יִנְחֲנִי בְּלֶק מְלֶךְ מוֹאָב מִהַרְרֵי קָדָם.

אָמַר לִיהָ וְהָא כְּתוּב וְלֹא הֵלֵךְ כְּפַעַם כְּפַעַם לְקִרְאֵת נְחֹשִׁים וַיִּשֶׁת אֶל הַמְּדַבֵּר פָּנָיו. אָמַר לִיהָ, סְטֻרָא תַתָּאָה דְּאִתְיָא מִרוּחַ מְסֻאָבָא דְּלַעֲלָא, הוּא רוּחַ מְסֻאָבָא דְּשִׁלִּיט בְּמִדְבָּרָא